

Droefmakend portret van volksdichter Rawie

De titel Dichter des Vaderlands ging aan hem voorbij. En ook het verse predikaat Stadsdichter was niet voor hem weggelegd. Maar of Jean Pierre Rawie dáár wakker van ligt, moet worden gezien. Gisteravond ging namelijk 'Onmogelijk geluk', een film over het leven en werk van Rawie, in première in het Groninger Museum.

Van onze kunstredacteur
JOEP VAN RUITEN

Groningen – *Onmogelijk Geluk* is in opdracht van de AVRO en het Letterkundig Museum gemaakt door Jan Louter als onderdeel van reeks schrijversportretten. Eerder maakte Louter portretten van Jan Wolkers en Frans Kellendonk. De film over Rawie werd de afgelopen weken reeds een aantal malen vertoond in het literaire circuit, waaronder in het Letterkundig Museum in Den Haag. Over die vertoning zei Rawie gisteren: "Het leek wel een necrologie. En na afloop moest ik nog optreden ook. Mensen waren verbaasd, dat ik nog leefde."

Wie de documentaire uitziet – en dat kost geen enkele moeite – moet zich daar wel iets bij kunnen voorstellen. *Onmogelijk Geluk* schetst immers een allerm minst opbeurend beeld van de man die precies tien jaar terug bekend werd bij een groot publiek. Het begint allemaal tamelijk onschuldig met een fragment uit het actualiteitenprogramma Nova. Rawie wordt daarin gepresenteerd als de nieuwe held van de Nederlandse poëzie, als de man die met onwaarschijnlijke verkoopcijfers het literaire ge-

Jean Pierre Rawie over de documentaire 'Onmogelijk geluk': 'Het leek wel een necrologie. En na afloop moest ik nog optreden ook. Mensen waren verbaasd dat ik nog leefde.'

© CORNE SPARIDAENS

dicht eigenhandig nieuwe leven in blaast.

Wat volgt, voldoet aan alle clichés. We zien de dichter wandelend door de straten, we zien hem in de trein, we zien hem op een begraafplaats en tijdens een optreden met publiek tussen de schuifdeuren. We zien hem (te vaak) in de kroeg. En ondertussen komen veel intimi aan het woord.

Lacherig vertellen ze over de persoon Rawie, over z'n drankgebruik, z'n dichterschap, z'n onhebbelijkheden. En ook over de wijze waarop hij zich als schrijver van aanvankelijk licht verse ontwikkelt tot een dichter met een eigen, serieuze toon. Wat Louter evenwel niet laat zien is waarom Rawie gedichten is gaan maken. Gelukkig zijn er altijd nog lezers,

die zonder dralen kunnen aangeven wat het werk van Rawie zo speciaal maakt. Vooral z'n gave om gevoelens herkenbaar en leesbaar op papier te krijgen wordt geroemd. Dat Rawie een dichter van het volk is, blijkt echter het meest uit een fragment waarin de ouders van een overleden kind aan het woord komen. Ze brengen de troostende werking van z'n ge-

dichten ter sprake en zetten hem zo neer als een man die erg begaan is met het lot van anderen.

Juist door dat laatste is het extra wrang, dat Rawie in *Onmogelijk Geluk* in feite wordt neergezet als een triest figuur. Z'n burens en naaste vrienden, die z'n opkomst, ondergang en wederopstanding van nabij hebben meegemaakt, spreken

onverbloemd hun zorgen uit over hoe het nu verder moet met de volksdichter. Rawie zelf vatte het gisteren na afloop van de Groninger première als volgt samen: "Hij dronk te veel. Hij schreef te weinig. En toch houden we van hem."

De documentaire *Onmogelijk Geluk* is tot en met 1 maart steeds om 16.00 uur te zien in het Groninger Museum.
Nuhni 23-2-02